

отриманні політичної інформації. На основі отриманих даних особистість оцінює політичну реальність та формує політичні цінності, погляди, позиції-це оцінна функція. Політична свідомість детермінує поведінку людини, регулює її активність, залученість до політичного життя країни (регулятивна функція) і спонукає до діяльності у політичному житті країни (функція мобілізації). Реалізація функцій відбувається не тільки на індивідуальному рівні, а й на груповому (соціальні класи, політичні партії та об'єднання) і масовому – свідомість суспільства. Всі три рівні відіграють важливу роль у політичній соціалізації молоді.

Так, формування як індивідуальної, так і масової політичної свідомості є наслідком політичної соціалізації людини – засвоєння особою соціального та політичного досвіду шляхом включення її у політичну систему та управління політичними процесами [2]. В процесі політичної соціалізації відбувається накопичення та зберігання політичного досвіду, політичних цінностей, традицій та їх передача кожному члену суспільства; модифікація та зміна ієрархії політичних цінностей, інтересів та стереотипів поведінки задля зміни політичної системи країни.

Таким чином, політична свідомість є важливим елементом соціалізації молоді, що забезпечує повноцінне входження в політичну систему та політичне життя країни, реалізацію її потреб, інтересів та формування ідентичності.

Список літератури

1. Політологія. Підручник // За загальною редакцією проф. Кременя В. Г., проф. Горлача М.І. – Харків: Друкарський центр «Єдіно-рог», 2001.-640 с.
2. Жадан І. Політична соціалізація // Політична енциклопедія. Редкол.:Ю. Левенець (голова), Ю. Шаповал (заст. голови) та ін. – К.:Парламентське видавництво,2011. – с.590.
3. М. Михальченко. Політична свідомість // Політична енциклопедія. Редкол.: Ю. Левенець (голова), Ю. Шаповал (заст. голови) та ін. – К.:Парламентське видавництво, 2011. – 230с.

*Науковий керівник: Алпатова О.В.,
канд. психол. наук, доцент*

УДК 159.942.5:159-057.87 (043.2)

Лисиця Ю.В.

Національний авіаційний університет, Київ

РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ ЕМПАТІЇ В МАЙБУТНІХ ПРАКТИЧНИХ ПСИХОЛОГІВ

Професійна підготовка практичних психологів включає формування професійних якостей, серед яких однією з головних є емпатія. Ми проаналізували в науковій літературі визначення поняття «емпатія», та погоджуємося з науковцями, що емпатія – це соціально- психологічна властивість особистості, що представляє сукупність соціально-психологічних здібностей індивіда. Серед цих психологічних здібностей виділяємо: здатність емоційно реагувати на переживання іншої людини, здатність розпізнавати емоційний стан іншого і

подумки переносити себе в думки, почуття і дії іншої людини. Таким чином, емпатія – багатовекторне поняття, яке позначає дуже глибоке співпереживання, що межує з повним ототожненням себе з іншою людиною.

Ми вважаємо, що дуже важливим є питання розвитку емпатії, як психологічного феномену, у майбутніх практичних психологів. Необхідність розвитку емпатії можлива в практичній реалізації, а в професійній діяльності забезпечує розвиток професійної емпатії та становлення особистості фахівця – практичного психолога.

На наш погляд саме вищий навчальний заклад повинен створити всі умови для саморозвитку студентів, а саме шляхом вдосконалення системи навчального забезпечення. Створення умов для розвитку професійної емпатії майбутніх практичних психологів можливо в умовах вивчення дисциплін професійного циклу, а саме таких, як психодіагностики, практикуму із групової психокорекції, психологічне консультування, а засобами розвитку можуть виступати системи тренінгових вправ, використання ділових ігор, коучингів, тренінгів та ін. Професійна емпатія в свою чергу на особистісному рівні передбачає елементи самопроєктування, тобто вміння працювати самостійно, спрямованість на самого себе. Навчальний процес в університеті студентів практичних психологів має вдосконалювати їх особистісне зростання.

Виходячи із вищесказаного, можемо зробити висновок, що емпатія є необхідною складовою професійного становлення практичного психолога, а розвиток емпатії є незамінним компонентом професійної підготовки студентів – майбутніх практичних психологів.

*Науковий керівник: Кокарева А.М.,
канд. пед. наук, доцент*

УДК 37.091.21.091.212:80 (043.2)

Манжула Є.Ю.

Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Київ

КОМУНІКАТИВНА ВЗАЄМОДІЯ ЯК ФАКТОР ЕФЕКТИВНОСТІ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ-ФІЛОЛОГІВ

Існує ряд явищ, що виступають складовою успіху будь-якої сфери життя людини. Особливе місце у цьому аспекті займає комунікативна взаємодія, що значною мірою впливає на розвиток особистісних та професійних якостей майбутнього фахівця. Проблема вивчення означеного феномена людської діяльності є досить актуальним питанням сучасної педагогіки та психології, оскільки саме комунікативна взаємодія між викладачем і студентом в процесі навчання забезпечує успіх в оволодінні новими знаннями, уміннями і навичками, сприяє актуалізації пізнавальної та емоційно-вольової сфери активності її учасників, стимулює до саморозвитку та самовираження.

Значущість прояву комунікативної взаємодії між викладачем та студентом-філологом обумовлюється основними аспектами лінгвопедагогіки, до структури якої входять: теорії навчання, научіння та змісту навчання [1, с. 113].